

Desistiu

Segon avís

Manual de supervivència estival de la DIREC.TA. Juliol i agost de 2024

Estiu meu-vos

La 'Directa' ets tu
De pala en pala
Ens llegirem amb vistes al mar
De tarda en tarda
D'estiu a estiu
Si ens vigilen, ens infiltrarem en l'invisible
Si ens venen fum, farem foc
De platja en platja
Si volem platges lliures, no les gentrificuem
Ens estiuarem tot el dia

Directa

La Directa SCCL

Riera d'Escuder, 38, nau 1, planta 1
08028 Barcelona
Telèfon: 935 270 982
661 493 117
directa@directa.cat
directa.cat
Dipòsit legal: B 16982-2016

si ens apugen el lloguer, anirem a viure als arbres
Desistiu
(Segon avis)
No pararem i no passaran
si ens pixarem (de riure) a les piscines
Farem l'humor sense parar
Qui no vulgui jugar i perdre, bandera vermella
barra

Coordinació i edició: Eloi Latorre

Correcció: Miriam Tijani

Fotografia: Víctor Serri

Coordinació d'art:
Maria Conill i Pau Fabregat

Portada:
Victor Serri i Pau Fabregat

Textos:
Adrián Crespo
Carla Benito
Eloi Latorre
FDVBC
Jordi Vilaró
Miquel Caimary
Míriam Blázquez
Miriam Tijani
Victor Serri

Il·lustracions:
Rastros ilustrados
Lope
Caram
Anna Payán
Tha Laika Dog
Juls Dibúyuls
Tres
Roger Pelàez
Patossa
Alba Pocurull

GENT

AMB

MOLTA

BARRA

“Una cervesa és poca cosa. Dues cerveses són poca cosa. Tres cerveses és correcte. Quatre cerveses... Són poca cosa”. Aquesta i altres fites del pensament universal forjat en barres de festa major, en exculsiva

/ MERLÍ TRONAT

Agent antiabarrots

Davant d'un mur infranquejable de pacients demandants de beuratge, posa en pràctica les seves habilitats en el camp de l'escalada, l'espeleologia i el contorsionisme, fins a emergir a peu de barra com un talp surt del cau. La tornada serà més difícil. Acabarà gaudint d'un còctel d'antiinflamatoris a càrrec de la unitat medicalitzada desplaçada per a l'ocasió.

Barra fixa

Per algun efecte electromagnètic desconegut, no es desenganya ni un mil·límetre de la barra. Manté la posició sense dir res, aixecant l'índex i el polze, alternativament, per demanar i confirmar la recepció de la comanda. A mesura que avança la nit, el seu color de pell es mimetitza amb el de la fòrmica del taulell. Acabarà en una camioneta entre barrils de cervesa.

Barrítors

Demana un cubata a ple pulmó, imitant la tonada que s'executa a l'escenari. Pot acompanyar-ho d'un moviment exagerat de braços o unes passes de ball per cridar l'atenció del personal de barra. Si aconseguix aplegar una colla, la cosa pot derivar en un improvisat quadre coreogràfic al ritme de la "Bomba" o "Coti x coti". Acabaran amb un contracte per fer sis bolos.

Sibarrita

Demana un gintònic amb una marca de ginebra de l'Uzbekistan amb 18 anys de maceració amb safrà tailandès, especiada amb llavors de papaia veneçolana, i aigua tònica mineralitzada en un brollador noruec. Acabarà enduent-se una birra en got de plàstic uns quants graus més calenta que el que recomanen les autoritats sanitàries.

A les barracades!

Ésser previsor com pocs, apareix a la pista proveït d'una motxilla dotada d'un mecanisme aspersor habilitat per subministrar la ingesta líquida necessària per enfrontar l'extenuant vetllada. Per algun motiu, tothom vol amistançar-s'hi i acaba liderant una conga que segueix, pacient, tota la concurrència.

Màxima ribarritat

La delegació oficial del poble o barri històricament enfrontat a aquell on té lloc la ballaruga no pot faltar en cap barra de festa major. La seva funció bàsica és control i certificació de qualitat (o la manca d'aquesta) de tot el que surt de l'altra banda del taulell: troben freds els entrepans calents, calenta la beguda freda. Els pinxos o les tapes, "no es poden ni comparar".

La invasió bàrbara

Arriben sense camisa i amb la pell emanant raigs infrarrojos. Demanen four margaritas, man. En explicar-los que no hi ha tequila, demanen four mojitos. Davant l'avis que s'ha acabat el rom, demanen four piñas coladas... Acaben enduent-se quatre cerveses artesanes de proximitat amb envàs no retornable. Pagades a preu de còctel afrocaribeny, això sí.

Abarrícia

La persona afectada d'aquesta síndrome demana sis gots grans de cervesa, sengles combinats, mitja dotzena d'aigües minerals i quinze xarrups. Aliè a les recomanacions del personal de servei, intenta acaparar-ho tot a dues mans. Dues setmanes i diverses dutxes intenses més tard, una persistent capa de destil·lats i sucres continua incrustada en la seva pell.

FIGAR CULLERADA

/ PATOSSA

CONSULTORI AMORÓS

Fatal

Ni tan mal

Prou bé

Perfecte

/ PAQUITA LISME

La vostra experta en relacions modernes us porta una miniguia perquè, com sabeu, abans de fer un banyet sempre s'ha de mirar com està l'aigua

On teniu la primera cita?

Al Bar Retina, amb els seus amics, amb qui ha estat parlant tota l'estona de macros i del gym.

A un brunch: Torrades de farina d'espelta amb llavors de lli i sèsam amb formatge fresc, alvocat i tomàquet. 35 euros. He pagat jo.

A la ruta de Lumbre Migrante.

Xiringuito i cotis!

On has conegut aquesta persona?

A una masterclass de Llados.

A una app. En la bio deia que havia llegit En defensa d'Afrodita.

Al sopar de col·laboradores de la Directa.

Vam ser germanes en una altra vida.

Com et parla?

M'ha explicat que sí que hi ha homes cishetero que són víctimes del sistema.

Parla amb femení genèric (té una mare i una germana).

En català Q-recta! Fa el Paraulògic cada dia.

Tenim tantes bromes nostres que sembla que parlem un idioma propi.

Milita o fa activisme?

Què és això? Es menja? Militar ja no està de moda. Morirem tots igualment.

Sí, clar. Paga quotes a set entitats diferents.

És presidenta de la seva escala. Posem límits al turisme!

A banda de l'amistat, compartim assemblea.

Què voleu?

Arribades a aquest punt... Teràpia.

Trobar amb qui compartir el lloguer.

No cal tenir-ho tot decidit ja.

Amb aquesta persona m'aniria a la fi del món.

Vaja! Segur que no t'ho esperaves, però totes les respostes t'han dut al mateix: Si no hi ha bandera blava, no és aquí! Les promeses d'amors d'estiu, de veure *Grease* plegades sense preocupar-se ni del patriarcat ni del capitalisme, ni de la consciència de classe, l'internacionalisme i la defensa dels drets humans no fan per tu. I no t'equivoquis amb el bar de la cantonada, el teu bar de confiança. Allà s'hi va amb les amistats, la família o a llegir la teva *Directa*.

EL PAÍS VALENCIÀ SERÀ BOUER O NO SERÀ

/ FEDERACIÓ DARWINISTA VALENCIANA DE BOUS AL CARRER

Els bous al carrer formen part de l'ADN valencià des de la fundació del nostre Regne. Al segle XIII, Francesc Romer descrivia a la seua *Crònica* apòcrifa l'entrada del rei Jaume I a la ciutat de València. El 9 d'octubre de 1238, el Conqueridor marxava amb les seues hosts cap a la capital del Túria. En arribar a les muralles de Balansiya, els seus habitants desplegaren una gran senyera amb les quatre barres en senyal de rendició al rei català, i este, sense perdre ni un segon en formalitats, va declarar que farien quatre dies de bous per celebrar tan gran fita.

D'aleshores ençà, el País Valencià i els bous al carrer són un binomi indestriable, ben viu i palpable a cadascuna de les ciutats, pobles i viles que van del Pilar de la Foradada fins a Vinaròs, fins i tot arriben a penetrar a la Catalunya Nova, territori nodrit de migració valenciana. No podem concebre cap festa, major o xicoteta, sense muntar els cadafals i tindre una setmana en què estos nobles animals formen part del divertiment popular.

Centenars de milers de persones s'apropen als recintes taurins amb la sana esperança de veure enganxades i rebolcons o, si hi ha sort, poder gaudir del repunt que la banya d'alguna vaqueta faça a la panxa d'un toreret des-

pistat, esguitant amb sang i fetge, places i carrers o arrebossant amb arena els budells d'algun bufat inconscient. Des de la Federació Darwinista Valenciana de Bous al Carrer, tot i la nostra recent creació, volem ser fedataris de la festa, fent un seguiment constant i acurat del nombre de ferits i morts a tots els pobles i comarques valencianes, amb la humil intenció de contribuir a la millora de l'espectacle i el seu nombre d'incidents, ànima indiscutible de la festa.

L'any passat, comptabilitzàrem tres morts i més de 700 ferits de diversa consideració. Evidentment, enguany volem millorar els registres. Ja ho deia Joan Fuster: "Corregir i augmentar, això és la cultura". ●

RÀNKING PER COMARQUES A 9 DE JULIOL DE 2024

Posició	Comarca	Punts	Morts	Ferits	Casos totals
1	La Plana Baixa	85	1	12	14
2	L'Horta Nord	50		10	10
3	La Plana Alta	45		9	9
4	La Vall d'Albaida	40		8	8
5	La Marina Alta	40		7	8
6	El Camp de Morvedre	25		5	5
7	La Ribera Baixa	15		3	3
8	El Camp de Túria	10		2	2
9	Els Serrans	5		1	1
10	La Foia de Bunyol	5		1	1
11	Baix Maestrat	5		1	1
TOTAL		325	1	59	62

RÀNKING DE LES 10 PRIMERES POBLACIONS

Posició	Poble	Punts	Morts	Ferits	Casos totals
1	Vila-real	30		6	6
2	Xàbia	30		6	6
3	Vall d'Uixó	25	1	2	3
4	Ontinyent	20		4	4
5	Puçol	20		4	4
6	Les Alqueries	20		3	3
7	Godella	20		4	4
8	Quatretonda	20		4	4
9	El Grau de Castelló	20		4	4
10	Cullera	15		3	3

Sistema de puntuació:

Mort: 15 punts

Mort accidental: 10 punts

Bou o vaqueta morta: 10 punts

Ferida per enganxada: 5 punts

Ferida per accident de moto o altres: 5 punts

SEGUEIX
L'ACTUALITAT
ACÍ:

ON ÉS LA MEVA DIRECTA??

/ TOTI CALERONS I MIMI TAHINI

Sospiteu que teniu una veïna amb la mà molt llarga? O que potser som nosaltres, que som inútils? Amb aquest test descobrireu què és el que ocorre exactament amb els vostres exemplars desapareguts.

Som-hi!

1. ETS SUBSCRIPTORA?

A Del setmanari *Directa*? És clar!

B Sí, de *La Vanguardia*.

C Sòcia i subscriptora és el mateix?

2. VIUS ALS PAÏSOS CATALANS?

A He canviat d'adreça d'enviament alguns cops aquest mes (cinc o sis)... Fins que pugui fer el trasllat a la coope d'habitatge canvio tant de pis que ja no desfaig ni les bosses. No vull marxar d'aquest barri, però cada vegada és més complicat.

B Sí, em vaig mudar a la casa que hi ha en arribar al tercer pi del bosc de Sant Conco de Montserrat de Dalt. Has de fer tres passes a l'esquerra i, passades les pedres megalítiques hi ha un sender. Si travesses nedant el llac i camines 1,5 km, ja hi ets. Fàcil! Si no hi sóc, pots deixar-la al bar del poble de 14 h a 14.15 h.

C Sí! Vull dir, la primera quinzena de mes, segur. Excepte quan soc fora per feina (sol ser el segon semestre de l'any o els mesos que comencen en dimecres) o de vacances perquè necessito desconnectar de tanta feina. Vaig fluïnt.

3. LA DIRECTA SURT EL PRIMER DILLUNS DE CADA MES. QUIN DIA LA REPS?

A La mateixa setmana! De vegades encara despinta...

B Més igual si es fa esperar. No tinc temps de llegir-la.

C Vaig rebre només la primera, i és estrany, perquè no em dic Paula...

4. QUAN NO M'ARRIBA LA DIRECTA...

A ... entenc que Correus és un servei públic i que fan el que poden amb els recursos de què disposen.

B ... truco de seguida. De vegades encara no s'ha publicat. L'últim número em van explicar que l'editor feia una setmana que rumiava el titular.

C ... no m'ho explico. Com pot ser quan compro per Amazon m'arriba el que sigui de l'altra punta del món en un dia i la *Directa* trigui una setmana?

RESULTATS

MAJORIA DE A

Ets la subscriptora ideal i tothom t'estima. Les *Directes* que es reparteixen en bici amb Mensakas i amb Correus arriben sanes i estàlvies. Si algun mes no t'arriba, és que potser no donen l'abast, per això hem de reivindicar serveis públics de qualitat i condicions dignes per a les seves treballadores.

MAJORIA DE B

Quin misteri... L'única explicació possible és que les *Directes* que et falten les tingui la policia. Les fan servir per fer adoctrinar futurs infiltrats. En tot cas, si les incidències són responsabilitat nostra, escríb-nos a subscripcions@directa.cat i intentarem esbrinar com arreglar-ho.

MAJORIA DE C

No la reps perquè no te l'enviem! No cal que paguis la subscripció trinco-trinco, però si has retornat el rebut de renovació tres vegades, com vols que t'arribi? Ah! Potser ets subscriptora només de l'edició digital. No pateixis, en qualsevol moment pots passar-te al paper.

TOT HO FAREM

Per aquells petits somriures
pels errors d'altri, quan veus
que la lògica comença
a desaparèixer del teu entorn.
En tot cas, diuen que mentre
hi ha vida, hi ha esperança

/ MIQUEL CAIMARY (@SHHT)
I @ETFELICOTFILL
I @MASTERSOFNAMING

← Disculpats els perdons! Sovint
ens passem amb l'ultracorrecció.

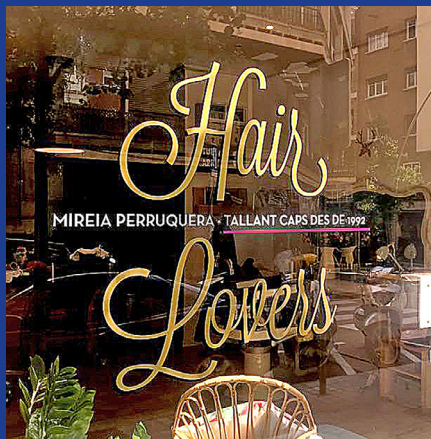
/ LAURA AGUSTI

Segurament que en
Jaume Sisa sigui un
client habitual.

Com a nom per a →
residència no inspira
massa confiança. No
és lloc ni moment
per a fer espòilers.

← Mireia, aquí potser ens hem passat de frenada, tot i que s'ha de reconèixer que és un eslògan molt 'revolucionari'.

Possiblement, el pitjor nom per a un centre ortopèdic, amb el permís de l'“Ortopèdia DANCE”, de Barcelona (sí, també és real).

/ RESAIT

Un nom de negoci molt visual i descriptiu que ens indica el tipus de públic que hi va.

/C_ SALINAS86

↑ Tallar nens, encara, però sense abans rentar-los? Això sí que no!

**DIRECTA
A PIC
I PALES**

NOU JINGLE

ESCOLTA'L AQUI:

CLARA ASÍN - NELLA ASÍN - CARLA BENITO - MÍRIAM BLÀZQUEZ - BERTA CAMPRUBÍ - YOLANDA CHALÉ
ÀSTRID DORCA - TANIT DORCA - PAU FABREGAT - GEMMA GARCIA - ELOI LATORRE - ENRIC PRADAS - MIRIAM TIJANI
JORDI VILARÓ - TXELL RIGOL - VÍCTOR SERRI - ORIOL OLIVA - AJUNTAMENT DE COPONS

IDEA I GUIÓ: MIRIAM TIJANI
VÍDEO: ALEIX LÓPEZ I MARTA PÉREZ
MÚSICA: VIDAL SOLER

“A PIC I PALA”, EL COLMADO RECORDS

DESISTIU

DITI FAKE

/ MAYKA PIZARRO

Dilluns, 15 de juliol

Atac al iot del milionari Jeffrey Blundetto

Dissabte, al voltant de mitjanit, les persones que passejaven prop del passeig Joan de Borbó de Barcelona van sentir una explosió procedent del port esportiu. Qui s'acostava, veia fumejar un dels grans iots amarrats, el del CEO de la companyia tecnològica Hunters, l'australià Jeffrey Blundetto. El caos al vaixell era evident: tripulació, servei i passatgers anaven d'una banda a l'altra sense solta ni volta i, si t'hi fixaves -sempre segons el testimoni de tres veïnes de la Barceloneta-, es podia observar un forat d'uns tres metres de diàmetre a la coberta. L'únic ferit, segons

fonts policials, és un amic de Blundetto, l'inversor alemany Tobias G., que va perdre mig braç i no va morir perquè algun membre de la tripulació li va saber fer un torniquet. Els Mossos d'Esquadra, però, descarten que aquesta espantosa ferida estigui relacionada amb la causa de l'explosió.

La investigació continua en curs des d'ahir al matí. El vaixell està ara en reparació, però queda la incògnita del motiu de la deflagració. L'explicació que resulta més plausible, segons fonts de la investigació, és que va detonar una petita bombona d'heli que l'excèntric milionari i els seus amics estaven fent servir per

canviar-se la veu amb efecte còmic. Segons ha informat un membre de la tripulació que prefereix mantenir l'anonimat, estaven obligant a totes les presents a empassar-se el gas i a parlar. Fins i tot van fer-ho amb algunes de les mascotes de Blundetto, un grapat de bèsties salvatges que el milionari ha anat engabiant al llarg dels seus viatges per Europa, Àsia i Àfrica. Això quadraria amb el que diu un dels curiosos del passeig de Joan de Borbó, qui va afirmar veure, en acostar-se al iot, una persona sense braç que corria per damunt de la coberta cridant amb veu ridículament aguda: "*Der Tiger!, der Tiger!*".

Dimecres, 17 de juliol

Apareixen dos turistes sense vida al centre de Barcelona

Els cossos de Brittney F. i William R., ciutadans canadencs de 21 i 24 anys -respectivament-, han aparegut aquesta matinada sense vida a les ruïnes romanes de la plaça de la Vila de Madrid, a Ciutat Vella, amb signes de mort violenta. La veïna del carrer de la Canuda que ha trobat els cossos afirma que “no havia vist mai un cos en aquestes condicions, ni tan sols a les pel·lícules”. Mossegades, esgarrapades i els ulls a la virulé donen testimoni de la barbaritat. El peu de la noia, desaparegut de l'escena del crim, s'ha trobat dues hores més tard, penjat de la font de Canaletes,

quan una xancleta i una ungla han caigut sobre el cap de Josep Maria T., veí de Molins de Rei que havia vingut a passar el dia a Barcelona i s'havia aturat a beure aigua.

Les reaccions als fets no s'han fet esperar. Roger Pallarols, director del Gremi de Restauració de Barcelona, ha declarat que “ja és hora que l'Ajuntament es posi les piles en el control de la delinqüència a la ciutat”. Després de lamentar els efectes que fets com aquest provoquen en el dia a dia del comerç local i en la imatge internacional de la ciutat, ha demanat a l'alcalde, Jaume Collboni, que faci el que tantes vegades “li ha

promès en privat, i expulsi els residents de Ciutat Vella”. Paral·lelament, Vox, Aliança Catalana i un senyor de Martorell que diu que es cosí d'Alvise, han fet un comunicat conjunt en què exigeixen que es retirin tots els exemplars de l'Alcorà de les biblioteques de la Diputació i que el Parc del Tibidabo clausuri de forma permanent l'Aladino, atracció mítica d'efluvis arabescos que, per altra banda, no existeix des de fa més d'una dècada.

Divendres, 19 de juliol

Elena: “Calia una Unitat de Bèsties Grosses i ja la tenim”

La Conselleria d'Interior de la Generalitat crea un grup especialitzat dels Mossos d'Esquadra davant el clam popular per controlar els animals salvatges a la capital catalana

Mai més un elefant no ens molestarà els diumenges de partit, ni haurem de patir estampides de bisons a la ronda Litoral. El conseller d'Interior de la Generalitat, Joan Ignasi Elena, ha donat resposta a les peticions de la ciutadania després que la presidenta de l'Associació de Veïnes del barri de Sant Antoni, Ramona Percy, denunciés a xarxes socials que un mamífer havia passat dues nits dormint damunt

del capó del seu Lamborghini Urus, aparcad a la cantonada del carrer de Viladomat amb Floridablanca. Les esgarripades a la carrosseria i una mica de pipí que es va filtrar al seient del conductor han fet que aquest barri barceloní digui “prou” -representat en exclusiva per la senyora Percy- i, de retruc, hagi aconseguit que la Generalitat respongui.

Interior, doncs, ha creat una nova Unitat de Bèsties Gros-

ses, formada per dos agents antidisturbis i un estudiant de tercer curs de Veterinària, que patrullaran pels carrers amb el vehicle reglamentari, cedit al cos policial per la Reserva Africana de Sigean. La primera missió d'aquest nou cos policial, segons ha anunciat Elena, consistirà a moure *La Gamba* de Mariscal del Moll de la Fusta a un magatzem de Sant Andreu de la Barca, a efectes de restaurar-la.

Diumenge, 21 de juliol

Un animal desconegut causa el pànic al Parc del Putxet

Abans-d'ahir, 19 de juliol, a la tarda, la família Martínez Bellesguard celebrava en una esplanada del Parc del Putxet l'aniversari de la seva filla petita amb els amics de l'escola que encara no havien marxat de vacances. Per primer cop es feien servir les taules de pícnic d'aquest parc públic per a un esdeveniment familiar. Entre gots de refresc i sandvitxos de foie-gras, i amenitzats per una llista de reproducció de hits infantils, ningú no va notar una presència arcerada entre matolls que pocs minuts després causaria el terror de tothom. Un dels nens va fer esclatar un globus per

fer la brometa i, amb el pet, una bèstia va sortir desafiant del seu amagatall. Els participants de la festa van arrencar a córrer entre crits, i al pare dels Martínez Bellesguard li va agafar un patatús que el va deixar tombat sobre un banc de pedra. Afortunadament, l'animal va respectar l'amfitrió i va pujar fins al mirador a gaudir de les vistes del juliol a Barcelona. A aquelles alçades ja no quedava ningú al parc. Només al gimnàs a l'aire lliure un nano gallec d'estada curta a la ciutat feia cal·listènia amb els cascos a tot volum, totalment aliè al succés. Segons el seu relat posterior des de l'Hospital Clínic, on encara es

recupera, un felí gegant se li va acostar per darrera i li va ensumar les cuixes mentre s'aixecava amb els braços en un exercici de barra. L'ensurt el va fer caure sobre el llom de la bestiola que, espantada, va començar a córrer turó avall fins a arribar a la ronda del General Mitre. Malgrat el cacau, no va haver-hi alteracions del trànsit i tothom va poder arribar a casa seva per sopar.

Dimecres, 24 de juliol

Demana a l'arquebisbe casar-se amb un tigre de Bengala

Consol Benejam, pintora mallorquina establerta al barri de les Corts, ahir va presentar en societat, al jardí de casa seva, el seu promès. En Raffi és un tigre de Bengala que va conèixer fa un parell de divendres als voltants del carrer de París, quan sortia de fer unes copes amb unes amigues al Dry Martini. Benejam afirma que és l'ésser més atent i afectuós que ha conegut fins ara i que la comunicació amb ell ha estat fluida des del primer moment. És per això que, com a dona creient i respectuosa

dels sacraments catòlics, ha demanat ja al cardenal arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, el permís per casar-s'hi, sempre que la família de Raffi, natural de l'Índia, doni també el vistiplau. Fins ara, monsenyor Omella, que es troba de safari a Kènia, no ha volgut afluixar la corda.

L'exmarit de Benejam, un cavall menorquí de 22 anys, habitual de les festes de Sant Joan de Ciutadella, convidat també a la festa, afirma que no el sorprèn gens la decisió de la seva exesposa, perquè en Raffi és un ésser "íntegre,

simpàtic i decent". Els augura "molts anys junts i en parella".

A la festa també van assistir-hi un bon gruix de celebrats, com el pintor Miquel Barcelo; la cantant d'Eufòria Llum Aymerich, o Antoni Alarcón, director del Zoo de Barcelona.

Entre els membres estrangers de l'alta societat hi destacava la presència de l'inversor australià Jeffrey Blundetto que, amb cara de pocs amics i sempre amb un ull vigilant sobre el tigre, va declinar fer declaracions a aquest mitjà.

Ocupació de la zona de pagament de la platja de Marina de Petrasanta

Finca que el sol és una font d'energia gratuïta, poder-ne gaudir en algunes ocasions pot sortir car. Per exemple, a bona part de les costes italianes. Un exemple: si algú vol estirar-se sota els seus raigs a l'hectàrea de platja de Marina de Pietrasanta (a la regió de la Toscana) haurà de llogar un mínim de dues gandules d'alta gamma i una tenda para-sol. I pagar 600 euros al dia. Aquesta és la tarifa del Twigga, un *beach club* exclusiu on molta

gent rica i famosa de la península Itàlica recala durant els mesos d'estiu. Una sola entrada per accedir-hi val més que la suma de tots els impostos que la propietat de l'empresa ha de pagar en un exercici fiscal: la descripció perfecta de negoci rodó.

Però el 28 de maig, aquesta maquinària es va encallar. Un grup d'activistes va ocupar la platja, seient entre els para-sols. Tot i la presència del mateix propietari, l'empresa concessionària no els va poder fer fora. La protesta no era causada pels preus

**GAIREBÉ TOTES LES
ADJUDICACIONS D'ÀREES
COSTANERES A NEGOCIS
PRIVATS HAN CADUCAT
I NO S'HA CONVOCAT CAP
CONCURS PER RENOVAR-LES**

FRONT D'ALLIBERAMENT DEL LITORAL ITALIÀ

La coordinadora Mare Libero ha engegat una campanya d'accions directes perquè les platges de les costes tornin a ser d'ús públic, després que una directiva europea hagi anul·lat totes les concessions per a l'explotació privada de zones de bany

/ VICTOR SERRI

abusius, sinó perquè la concessió d'aquesta àrea de bany públic està caducada des del 31 de desembre de 2023. Però no és l'únic cas. Gairebé totes les adjudicacions de zones de platja a negocis privats en el territori italià han vençut i no s'ha convocat cap nou concurs per tornar-les a assignar. Per tant, enguany, el moviment activista entén que ja són de tota la ciutadania.

UNA PENÍNSULA DE PLATGES LLOGADES

Les zones de bany concessionades per a usos turístics i re-

creatius privats ocupen el 63% de les zones de platja a la península Itàlica. Però les dades oficials no són de fàcil anàlisi. Segons *Coste360.it* -portal web que s'ocupa de recollir les mesures cartogràfiques de la península- l'últim mapatge de les platges indica que abasten un perímetre costaner que, agrupat, suma 8.000 quilòmetres, amb 123.000 quilòmetres quadrats d'extensió, dividits en un total de gairebé 6.000 platges. Però aquí s'hi inclouen també zones de roques i perfil escar-

pat on està permès el bany. En realitat, les superfícies arenoses abasten només el 41% de l'extensió oficial. Així i tot, segons Legambiente, col·lectiu hereu dels nuclis ambientalistes i de les lluites antinuclears de fa unes dècades, aquest recompte no és correcte, perquè s'hi inclouen zones rocoses, que no es podrien portar a concurs públic. Per això, xifren en un 50% real les zones de platja privatitzades. Des de Legambiente es fa èmfasi en el fet que en algunes regions -com la ►

► Ligúria, l'Emília-Romanya i la Campània- el 70% del sòl de platges és explotat com a àrea de bany privat. A més, un informe d'aquesta mateixa organització anomenat *Report platges 2022*, mostrava com hi va a haver un increment del 12,5% del nombre de concessions en dos anys.

Per si això no fos prou, no tothom es pot permetre llogar unes gandules. El defensor del consumidor italià ja va destacar el 2023 que a les platges més exclusives van llogar places a preus superiors als mil euros diaris. Reservar un para-sol i dues gandules durant el cap de setmana, en un establiment mitjà, pot sortir per entre 30 i 35 euros al dia, amb importants diferències segons la zona: 40 euros de mitjana a Viareggio (la Toscana) o Riccione (a l'Emília-Romanya), 60 euros en alguns llocs de l'illa de Sardenya i 80 euros a Gallipoli (a la Pulla).

UNA HISTÒRIA QUE VE DE LLUNY

Però les platges italianes no sempre han estat cedides a empreses. La situació actual es remunta al codi de navegació feixista, aprovat l'any 1942, que permetia la concessió d'una propietat de l'Estat a una persona o grup privat sempre que en garantís un ús "d'interès públic". D'aquesta manera, després de la Segona Guerra Mundial es van instaurar els banys d'explotació privada, l'eclosió dels quals coincideix amb els anys seixanta, època de boom de l'economia i de la cultura de les vacances en les zones de mar destinades a les classes treballadores del triangle industrial italià.

Però les concessions van començar a adoptar un rol més oligàrquic a partir de l'any 1992,

Una acció de protesta a la platja de Pozzuoli, a la rodalia de Nàpols

**LES CONCESSIONS VAN
ADQUIRIR UN ROL MÉS
OLIGÀRQUIC EL 1992, QUAN
EL CODI DE NAVEGACIÓ
VA ESTABLIR EL DRET A
PREFERÈNCIA DEL TITULAR
A L'HORA DE RENOVAR-LES**

quan al codi de navegació italià es va introduir l'anomenada clàusula del "dret d'insistència". A partir d'aquell moment, el titular d'una àrea de bany privat gaudia de preferència a l'hora de renovar-la, cosa que succeïa automàticament cada sis anys sense haver de convocar cap nou concurs públic. D'aquesta manera, la propietat d'una zona d'explotació costanera s'assegurava el dret a mantenir-la i només podia perdre-la en cas de renúncia.

La primera acció del moviment a les platges d'Òstia (Roma)

Durant vint anys les coses italianes van funcionar d'aquesta manera, fins que es va aprovar la directiva europea número 123, coneguda com a "directiva Bolkestein", l'any 2006. Per promoure la competència, el lliure comerç i una major integració del seu mercat interior, la norma establí que els països membres de la UE gestionessin la cessió de la gestió de serveis públics per part de particulars mitjançant licitacions obertes a tots els operadors europeus. Brussel·les establí també

L'ANY 2009, PER EVITAR SANCIONS DE LA UE, EL PARLAMENT VA DEROGAR LA RENOVACIÓ AUTOMÀTICA DE LES ADJUDICACIONS, PERÒ VA MANTENIR-NE LES EXISTENTS FINS AL 2015

que els estats membres havien de sotmetre les concessions públiques de nova creació o bé caducades a subhastes públiques, transparents i imparcials. La normativa comunitària i el dret d'insistència italià entraven, doncs, inevitablement, en conflicte.

EL 'MIRACLE' DE MELONI

L'any 2009, el Parlament italià, per evitar incórrer en possibles sancions de la UE, va derogar la renovació automàtica i el procediment a favor dels vigents ti- ▶

► tulars de les concessions, tot i que va mantenir-ne les existents sense canvis fins al 2015. Després, el 2012, amb una nova llei de concessions, aquestes es van prorrogar fins al 2020, i amb la llei de pressupostos de 2018, fins al 2033. Mentrestant, des de l'any 2009, hi ha hagut nombrosos procediments d'infracció oberts per la Comissió Europea contra Itàlia. Només amb la intervenció del Consell d'Estat, l'any 2021, es va declarar prioritària l'aplicació de la directiva Bolkestein i es fixava el 31 de desembre de 2023 com a data límit per aixecar la pròrroga de les concessions.

En aquest moment és quan el govern actual, presidit per Giorgia Meloni, va intentar l'enèsima maniobra per esquivar la normativa comunitària. Amb la sol·licitud d'una taula tècnica, el setembre 2023, va aportar unes dades que pretenien demostrar que la longitud de costa del territori italià era uns 2.200 quilòmetres superior al que fins aleshores s'havia establert, com una forma d'argumentar que no era un recurs tan escàs. Però de nou el Consell d'Estat va desautoritzar la maniobra.

Amb l'avantprojecte de llei de la competència, aprovat el 2 de gener de 2024, s'han generat noves controvèrsies en matèria de concessions estatals. El sòl de titularitat pública tornarà a les mans de l'Estat, però amb un ajornament fins al 31 de desembre de 2024 en els casos d'impediments objectius per a la celebració del concurs. I, a banda d'una nova cartografia, també s'ha preparat una modificació de les quotes anuals, que s'han rebaixat.

“AQUESTA ÉS UNA PLATJA LLIURE”

“Necessitàvem un lloc per donar visibilitat al missatge que volem donar: les platges són

EL 8 DE JUNY, A POSILLIPO (NÀPOLS) UNA CONCENTRACIÓ CRITICAVA LA MANCA DE GESTIÓ, SERVEIS BÀSICS I NETEJA EN LES PLATGES NO PRIVATITZADES

Protesta per l'estat de la platja de Posillipo, situada en en nucli urbà de Nàpols

per a totes, sense pagar. I no ens aturarem”, afirma Roberto Biagini, president de Mare Libero. El 8 de juny, en una segona acció, a la platja de Posillipo a prop de Nàpols, un grup d'activistes va desplegar pancartes que criticaven la manca de gestió i serveis bàsics a les platges lliures (és a dir, les no privatitzades) per part de les administracions, un fet que provoca un greuge comparatiu respecte als espais de gestió concessionada. A banda, encara hi ha zones de bany lliure amb l'aforament limi-

tat, com en època pandèmica, cosa que obliga moltes banyistes a desplaçar-se a altres zones de bany allunyades dels seus llocs de residència per la manca d'espai. “Nosaltres tenim un tresor aquí al centre de la ciutat. Per què hem d'anar a un altre lloc?”, afirmava un dels activistes de l'acció napolitana.

Abans havia tingut lloc una primera acció de la temporada a la platja d'Òstia, a Roma. Mentre un grup de manifestants es reunia per creuar l'accés públic que porta al bany, amb una ma-

**EN UNA ALTRA ACCIÓ,
A ÒSTIA (ROMA) LES
ACTIVISTES ES VAN ESTIRAR
AMB TOVALLOLES ENTRE
GANDULES DE LLOGUER, I LA
PRESÈNCIA POLICIAL NO LES
VA DISSUADIR**

niobra de distracció de l'equip de seguretat present, les mobilitzades van seure entre les gandules amb tovalloles de platja i petits para-sols. La direcció de l'establiment va contactar amb les forces de seguretat immediatament. Però res no va fer moure el contingent nouvingut de banyistes. Un dels agents de policia va intentar negociar llançant una proposta: “Per què no feu això en una platja lliure?”. La resposta d'una de les activistes va ser lapidària: “Perquè des d'avui, aquesta és una platja lliure”. ●

TROBA LES 7 DIFERÈNCIES

La Petxina Lina és amiga del Pop Roig. El Pop Roig és diferent dels altres pops pel seu color, i sovint els altres animals se'l queden mirant. Avui se'l mira un musclo poc discret. Però la Petxina Lina defensa el seu amic i explica al musclo que no està bé jutjar a ningú per ser roig, lila o verd

/ REELGOBERTA CANETTI I ALBA POCURULL

SURT DEL LABERINT

Persones adultes,
uns minuts de
descans!

Cal tenir cura de l'aigua a les cases i encara més a les piscines.
En tenim poqueta i l'hem de saber aprofitar. Avui, la Maia necessita omplir
la regadora per l'hortet on té plantats tomàquets per menjar en família.
Pots ajudar la Maia a trobar el camí per omplir d'aigua la regadora?

